

به سیاست های غیر انسانی و فاشیستی جمهوری اسلامی ایران

نسبت به مهاجران افغانستانی، نفرین میفرستیم!

افغان ها از 29 سال به اینطرف مجبور به ترک وطن پدری خود شدند که بیشترین رقم این پناهنده هادر ایران و پاکستان مسکن گزین شده اند. افغان های مهاجر در این دو کشور با شرایط خیلی دشواری که بالای شان تحمیل گردیده با خواری ها و مشقات جنگیده و در هر حالت اش که از طرف کارفرمایان بحیث نیروی کار ارزان مورد استفاده قرار گرفته ، توانسته اند برای بقای خود و فامیل های شان ، نفقه و سرپناه تهیه کرده و بحیث یک اجنبی و انسان درجه دودر برابر فشارهای گوناگون مقاومت نموده استوار و تسلیم ناپذیر و باتکاء به دسترنج خود به زندگی دوام دهند.

مهاجران افغانی قربانی سیاستهای غیر انسانی و جنایت کارانه جمهوری اسلامی ایران شده و هر چند وقت بعد مورد اذیت ، آزار و کشته و بسته شدن دستجمعی ، قرار میگیرند و حقوق و کرامت شان توسط اوباش و ارادل بسیجی ، حزب الهی و مامورین امنیتی جمهوری اسلامی ایران پایمال میگردد و به صورت خیلی ظالمانه به نامهای مختلف از جمله " غیر مجاز " از کشور ایران به آن سوی مرز رانده شده و وزیر حاکمیت جنایتکاران وطنی و اشغالگران برهبری امریکا قرار میگیرند ، در حالی که از غم خواری و حالت زار شان اثری رانمی توانند ملاحظه کنند و از کار و مسکن و احتیاجات اولیه ، محروم می مانند و با مصیبت جنگ ، بمباران و کشتارهای دستجمعی که انتظار آن را از قوای اشغالگر و مهاجم هر لحظه میکشند ، روبرومی شوند.

باید از خود پرسید که این مهاجرت ها و دوام بدبختی و فقر و مصیبت تا کی ؟

و چطور میتوان برای این پدیده ی شوم ، غلبه نمود ؟

بر همه آشکار است که موجودیت دولت های غیر مردمی و اعمال سیاست های غیر بشری خلق - پرچم ، جهادی و طالبی و امروز قوای اشغالگر و موجودیت یک دولت مزدور ، سرچشمه این پدیده ی شوم ، زیر نام مهاجر ، پناهنده یا جلای وطن بوده و میباشد.

ما میدانیم که در داخل افغانستان هر روز به صدها و هزاران نفر به اثر فقر و بیکاری از جای خود بیجا میشوند و حملات هوایی قوای اشغالگر به رهبری امریکا و جنگ های کور و قتل عام مردم بیگناه و با خاک یکسان نمودن دهات و محلات مسکونی ، شمار بیشتری از زحمتکشان کشور را به خیل آوارگان و بیجاشده گان در داخل کشوری افزایش داده که به هر طرف سرگران و دریدر میگردند.

ما افغان ها که به حیث یک ملت سرفراز ، بیزار از ظلم و اشغال و تجاوز ، پوزه ی کتیف زورگویان ، جنایتکاران و مهاجمین رابه زمین مالیده و حق شان را روی کف دست شان گذاشته ایم و با افتخار زیسته ایم وقتی میتوانیم که برای ناملایمات چه پدیده ی آوارگی ، مصیبت جنگ و اشغال و تجاوز ، چیره گردیم که با عاملین و مسببین آن که همانا موجودیت دولت فاسد ، ضد مردمی و گوش به فرمان قوای خارجی میباشد ، به اعتراض و مقابله برخیزیم و طرف مردم زحمتکش ، آواره و کتله ی وسیع مهاجر را بگیریم و از اتحاد ، یگانگی و همرنگی نفع برده برسینه ی جنایتکاران و متحدین اشغالگردست رد کنیم و اضافه از این بر آنها اعتماد ننمائیم .

پدیده و نام مهاجر برای هر هموطن چه در اروپا و یا امریکا یا پاکستان و ایران زندگی میکنند خیلی آشنا و از عمق آن درد و رنج تداعی میگردد و به سویه های مختلف چه در هر کشوری باشیم ، درد و رنج آن برای ما محسوس است و از راندن و کشتیدن های اجباری با خبر هستیم ؛ ولی تاکی باید این حالت دوام کند ؟

باید وطن دوست داشتنی و زیبای خود را که از همه نعمات پر و معمور است و برای هر نوع کار و تلاش ما آماده و مساعد میباشد و امروز به دست دشمنان مافتاده ، از خود ساخته و دست جنایتکاران وطنی و با داران خارجی شان را کوتاه سازیم .

ما در حالی که ساخت و باخت دولت جمهوری اسلامی ایران را با دولت مزدور کرسی و کمیساری عالی پناهندگان ملل متحد در باره ی اخراج مهاجران افغانی از ایران (آنهم به طور غیر انسانی فاجعه بار و ظالمانه) ، محکوم میکنیم و نفرت و انزجار خویش را نسبت به آن اظهار میداریم ، یاد آور میشویم که جمهوری اسلامی ایران دوام همچو سیاست های غیر انسانی که مغایر نورم های قبول شده ی پناهنده گی میباشد را متوقف ساخته و به کثافت کاری های خویش ، خاتمه دهد.

مرگ بردولت جمهوری اسلامی ایران!

به سیاست های غیر انسانی و فاشیستی جمهوری اسلامی ایران در برابر مهاجران افغان ، نفرین میگوئیم!

زنده باد اتحاد و همبستگی زحمتکشان افغانستان و ایران!

سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی - آلمان

5 جون 2007

افغانی مهاجرین د ایران اسلامی جمهوری

د انسان ضد او جنایت کارانه سیاستو قربانی دی

د ۲۹ کالو راهیسی افغانان مجبوره سوی دی چه خپل پلرنی وطن پریردی او پناهنده سی. چی دیرشمیرد دی پناهنده گانو حخه په ایران او پاکستان کی ژوند کوی. په دی دواړه هیوادونو کی پناهنده گان د دیرو سختو شرائطو لاندی چه ورباندی تحمیل سوی دی په دیرو کراونوسره جنگیدلی او په هره ارزانه سویه چه د دوی د کارحخه کارفرمایان گنه پورته کوی. بیاهم حاضر سوی دی د حان او کورنی د بقاء لپاره نفقه او سرپناه برابرکری او د یوه پردی او دوهم درجه انسان په حیث د رازراز فشارونو سره مقاومت کوی په زړه ورتیا سره خپل د بازو او مت په زور خپل ژوند تأمینوی.

افغانی مهاجرین د ایران اسلامی جمهوری د انسان ضد او جنایت کارانه سیاستو قربانی دی او په وقفو سره تر آزار لاندی راحی و هل او رتل کیری او په دله ایزدول سره بندیان او وژل کیزی او د اسلامی جمهوریت د حزب الهی او بسیجی ارازلو او او باشو له خوائی حقوق او انسانی کرامت تریسو لاندی کیری او په دیرظالمانه دول سره د ایران د خاوری حخه افغانستان ته شړل کیری په خپل وطن کی هم د جنایت کارو تر حاکمیت لاندی چه د امریکا په رهبری د اشغالگرانو له خوا حمایه کیری د دوی و خاوری ورحی ته حوک توجه نه کوی د کار. کور او نورو اولیه احتیاجاتو د برابرولو حخه محرومه پاته کیری او د جگری د مصیبت د اشغالگرانو له خوا هوائی بمباریو او دله ایزو وژنو انتظار باسی.

باید له حانه حخه پوستنه وکرو چه د دی پناهنده گیو او مهاجریتونو او د خاوری او نیستی دوام به تر کله پوری وی ؟
او حنکه کولی سوپردی ناوړه حالت باندی غلبه وکرو ؟

تولو ته سکاره ده چه د ملی او اولسی دولتونو نشتوالی او د " خلق " او پرچم جهادی او طالبی دولتونو د بشری ضد سیاستونو چلند او نن د هیواد اشغال او د یوه مزدور دولت موجودیت د پناهنده او مهاجر د شوم حالت او مفهوم سبب گرچیدلی دی. مور یوهیرو چه په هیواد کی دننه هره روح په سلهاو او زرهاو کسان د خاوری او بیکاری په اثر د خپلو حیونو حخه بی حایه کیری او د امریکا په مشرتوب د اشغالگرانو د هواهی بمباریو او قتل عامونو په کولو سره بی گناه خلک چه کورونه او کلی ئی د خاوروسره برابر کیری. هری خواته سرگردانه لالهانده کیری او د وطن خوار خلک په هیواد کی دننه په مهاجر او آواره سره بدلیری.

مور افغانانو تل په ییار او هسکه شمله د یوه ملت په حیث د ظلم، تجاوز او اشغال حخه په بیزاری سره، ژوند کری دی او دیرغلگرو او جنایت کارو او ظالمانو خوله مو ورماته کری او د ملک حخه موشرلی دی. هلته به پردی ناخالو باندی چه پناهنده گی، مهاجرت د جگری مصیبت، اشغال او تجاوز او د ظالمانو عملونه، ورته ویل کیری، غلبه وکرو چه د پردیو اشغالگرو په فرمان فاسد او خائن دولتونه چه د خلکو او خوارو اولسونو د آرمانونو سره بیگانه دی، سره مقابله وکرو او د خوارو اولسو، آواره او پناهنده پراخ کتلی سره یووالی او همرنگی و لرو او نور نو پر جنایت کارو او ظالم دولت باورونکرو.

هروطنوال په هر حای کی چه پناهنده دی د پناهنده د نوم او مفهوم سره آشنا دی او د ژوره توگه ددی کلمی په یادولو سره درد او غصه ورته سترگوته دریری او د اجباری شړلو او استولو سره مستقیم یا غیر مستقیم پوه دی. تر کله پوری ؟
باید خپل گران وطن چه دیر سایسته او په هر حه معموردی او زمورد کار او تلاش د پاره مساعد او آماده دی او نن د پردیو په منگولو کی ایسار دی او په خرابه او کندواله ئی ارولی دی، تر لاسه کرو او خورمنو او با درده افغانانو او اصلی مالکانو د پاره ئی آباد او سمسور کرو.

مور په ایران کی د افغانی پناهنده گانو او آواره گانو په اړه د ایران د جمهوری اسلامی، د کرزی د مزدور دولت او د ملل متحد د پناهنده گانو د عالی کمیشنری بی توجهی او ظالمانه رویه په کلکه غند و او د ایران د دولت د انسانی ضد ظالمانه او فاشیستی رویی ته په کرکه گورو. یاد آوری کوو چه د ایران اسلامی دولت باید دغه غیر انسانی روش ته خاتمه ورکری او د قبول سوی بین المللی نورمونو رعایت وکری او خپل فاشیستی او بوین کثافت کاریو ته خاتمه ورکری.

مره دی وی د ایران جمهوری دولت !

د ایران اسلامی جمهوریت فاشیستی چال چلند د افغانی پناهنده گانو سره په کلکه غندو !

ژوندی دی وی د افغانی او ایرانی زحمتکشانو ورورولی !

د آواره گان ملی دمکراتیک سازمان

د جون ۵ کال ۲۰۰۷